

عنوان مقاله:

بررسی اختلال شخصیت نمایشی در آموزه های اسلامی و تطبیق آن با یافته های روان شناسی

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 17، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

زهرا فقیهی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

محمد رضا حاجی اسماعیلی - استاد گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

حمید طاهر نشاط دوست - استاد گروه روان شناسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

یکی از انواع اختلالات شخصیتی مطرح در حوزه ی دانش روان شناسی، اختلال شخصیت نمایشی است. این اختلال لگوی فراگیر تهییج پذیری و توجه خواهی مفرط است که در آن هیجانان و عواطف فرد به نشانه های جسمانی تبدیل می شود. مشابه این اختلال در آموزه های اسلامی مطرح است. پژوهش حاضر در نظر دارد، ضمن ارائه ی نتایج بررسی این اختلال در آموزه های اسلامی؛ میزان هم گرایی یافته های روان شناسی با این آموزه ها رانشان دهد. در همین راستا، لازم است چپستی، سبب شناسی و ملاک های تشخیصی این اختلال در اسلام و روان شناسی مورد توجه قرار گرفته، و در نهایت تطبیقی بین آنها صورت گیرد. بررسی ها نشان می دهد، اختلال نمایشی از منظر آموزه های اسلامی نوعی اختلال شناختی- هیجانی است که با بی ثباتی کلی حاکم بر شخصیت، و رفتارهای نمایشی متضاد با خود واقعی فرد مشخص می شود. مبتلایان به این اختلال هر هفت ملاک تشخیصی اختلال نمایشی در روان شناسی را برآورده می نماید و در ویژگی های فردی نظیر: ظاهر سازی و اغواگری، توجه طلبی و ستایش خواهی؛ عملکرد هیجانی سطحی و فاقد تامل، تلقین پذیری، افسردگی و انزوا و کسالت و بی انگیزگی با آن هم-پوشانی دارند ولی در سایر اوصاف این هم پوشانی مشاهده نمی شود. ضمن اینکه جسمانی سازی علل هیجانی و عاطفی در این اختلال وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

اختلال شخصیت نمایشی، قرآن، حدیث، روان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032889>

